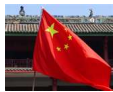

Cuộc khủng hoảng Triều Tiên đang tiếp Trung Quốc đang tìm cách thoát khỏi thế giới

Cuộc nổ pháo hên của Bắc Triều Tiên vào tháng ng dân và ph&#n &#ng c&#c kì th&#n tr&#ng c&#a ph&#ng Tây vì đây là đ&#t n&#c đ&#c trang b&# vũ khí h&#t nhân cho ta th&#y rõ hai s&# th&#t v&# th&# gi&#i ngày nay.

Th&# nh&#t, hành tinh của chúng ta v&#n n&#m trong tình tr&#ng hi&#m nghèo h&#t nh&# th&#i chi&#n tranh l&# nh v&#y.

Th&# hai, nh&#ng s&# ki&#n đang x&#y ra &# vùng Vi&#n Đông có ý nghĩa quan tr&#ng h&#n là tr&#c đây. Trong năm trăm năm qua, th&# gi&#i là của ph&#ng Tây, nh&#ng trong m&#y năm g&#n đây quy&#n l&#c đã chuy&#n d&#n sang phía Đông.

Chúng ta đã s&#n sàng – c&# v&# m&#t quân s&# l&#n kinh t&#, và có th&# quan tr&#ng nh&#t là v&# m&#t tâm lí – ch&#p nh&#n s&# ki&#n đ&#a chính tr&# đang gi&# th&# th&#ng phong này hay ch&#a?

QUY&#N L&#C

Khi cuộc Chi&#n tranh L&# nh ch&#ng l&#i ch&# nghĩa c&#ng s&#n Liên Xô k&#t thúc cách đây 20 năm – dù có b&# m&#t vài v&#t thâm tím, nh&#ng l&#y Tr&#i, đã không x&#y ra nh&#ng v&# đ&#ng đ&# l&#n – ph&#ng Tây cùng th&# ph&#o nh&# nh&#m.

Ng&#i ta h&#a hành tinh này s&# tr&# thành t&# t&# h&#n, cao quý h&#n, m&#t tr&#t t&# th&# gi&#i m&#i, không còn nh&#ng c&#n ác m&#ng c&#a s&# h&#y di&#t h&#t nhân, mà ng&#c l&#i, s&# có th&# s&# đ&#ng s&# ti&#n d&#i ra t&# chi phí qu&#c phóng cho nh&#ng m&#c đích hoà bình.

T&# ng&#c c&#a tình tr&#ng h&#y di&#t l&#n nhau, chúng ta đ&#ng nh&# đang ti&#n t&#i “m&#t cao nguyên đ&#y n&#ng tr&#i dài đ&#n t&#n chân tr&#i” c&#a n&#n hoà bình trên toàn th&# gi&#i mà Winston Churchill t&#ng nói.

Nhà tri&#t h&#c Francis Fukuyama th&#m chí còn tuyên b&# “S&# cáo chung của l&#ch s&#”, đ&#y là khi các n&#c cùng ch&#p nh&#n ch&# đ&# dân ch&# xã h&#i, do M&# lãnh đ&#o.

T&#t c&# đã ch&#m đ&#t vào ngày 11 tháng 9. Nh&#ng dù al-Qaeda có th&#c hi&#n nh&#ng cuộc t&#n công đ&# đ&#i đ&#n th&# nào thì v&# m&#t công ngh&#, kinh t&# hay quân s&#, đ&#o H&#i chính th&#ng cũng không bao gi&# có th&# ti&#n g&#n đ&#n đ&#a v&# đ&# s&#c đóng vai trò c&#ng qu&#c l&#n nh&#t th&# gi&#i, thay cho M&# đ&#c.

H&#n nay Trung qu&#c đang tìm m&#i cách nh&#m giành cho b&#ng đ&#c v&# trí đó trong th&# gi&#i đa c&#c; &#n Đ&# đang v&#n lên nh&# m&#t siêu c&#ng kinh t&#, Brazil, Indonesia, Iran và Nam Phi cũng đang nh&#m đ&#n cùng m&#c đích đó. Ngay c&# n&#c Nga, k&# b&#i tr&#n trong Chi&#n tranh L&# nh, cũng đang chu&#n b&# vũ khí nh&#m ch&#ng l&#i các qu&#c gia láng gi&#ng c&#a h&#. Chi&#n tranh L&# nh dĩ nhiên là đã ch&#t. Bây gi&# chúng ta đang g&#p p&#i m&#t cuộc đ&#i l&#n m&#i.

“Trung Quốc là m&#t ng&#i kh&#ng l&# đang ng&#”, hai th&# k&# tr&#c Napoleon đã nói nh&# th&#. “Khi th&#c đ&#y, nó s&# làm rung chuy&#n c&# th&# gi&#i”.

T&# khi Richard Nixon và Henry Kissinger t&#i Bắc Kinh vào năm 1973 nh&#m m&# c&#a n&#c Trung Quốc c&#a Mao ra v&#i th&# gi&#i, n&#c này lúc nào cũng sôi lên sùng s&#c.

Nhưng trong mười năm qua nước này đã tiến được những bước dài trên con đường giành vị trí đứng đầu thế giới.

Năm 1990, Trung Quốc chỉ chiếm 14% sản lượng toàn cầu. Hiện nay đã là 37%.

Năm 2007-2008, khi khủng hoảng Tây lâm vào suy thoái thì Trung Quốc và Ấn Độ tiếp tục phát triển một cách đầy ắp ngoạn mục. Vượt qua Nhật Bản, hai nước này đã đạt được tốc độ tăng trưởng mà tờ Financial Times gọi là "sự thay đổi quan trọng nhất trong cán cân vĩ tài sản và quyền lực, kể từ khi Mỹ xuất hiện như là một thế lực ngang ngửa với cường quốc XIX".

Các nhà phân tích còn cho rằng những cuộc va chạm khi nào thì thu nhập quốc dân của Trung Quốc sẽ vượt Mỹ, có người nói là năm 2020, người khác thì báo phải đến năm 2040, nhưng mọi người đều đồng ý là sẽ có ngày nó vượt.

Hiện có ngày nào mà không có tin tức mới từ châu Á, nay đã trở thành trung tâm của thế giới.

Trong tuần này, đô đốc Mike Mullen, chủ tịch hội đồng tham mưu trưởng liên quân Mỹ, đã gọi vai trò của Trung Quốc trong việc rời rời Bắc Triều Tiên là "có tính chất quyết định... rất quan trọng đối cho Trung Quốc và trên toàn cầu".

QUỐC BOM HỒN GIỚI

Tại Hội nghị thế giới về G-20 họp trong tháng này, Tổng thống Obama và Bộ trưởng tài chính Timothy Geithner đã báo các nhà lãnh đạo Trung Quốc và các nước châu Á khác "cho ra bã", còn hơn thì chỉ chỉ ra một cách yếu ớt; vì Mỹ nợ 3 ngàn tỷ dollar đã tạo điếu kiêu cho Trung Quốc kiểm soát tình hình.

Nếu muốn, Trung Quốc có thể hấp thụ được dollar chỉ trong một đêm, nhưng hiện nay đây không phải là điếu hay vì Mỹ đang là nước nhập khẩu hàng hóa lớn nhất của Trung Quốc.

Gần đây Obama đã kêu gọi Ấn Độ giữ vị trí trong Hội đồng bảo an Liên Hợp Quốc, đây cũng là chủ đề của một liên minh quyền lực mới trên thế giới.

Các nhà khoa học Trung Quốc đang chế tạo máy tính Tianhe-1 A, được coi là siêu máy tính, có tốc độ tính toán nhanh nhất thế giới. Trung Quốc đang kí những bản hợp đồng lớn với các nước châu Phi và Nam Mỹ nhằm cung cấp các loại vũ khí và vũ khí cho việc duy trì nền kinh tế đang phát triển rất nhanh của nước này.

Năm nay Citigroup thu được 9 tỷ dollar tiến lợi trên toàn thế giới, một phần ba trong số đó là từ châu Á. Công ty Tata Motors của Ấn Độ đã mua hãng Jaguar và Land Rover.

Sang năm Trung Quốc sẽ vượt Mỹ và trở thành nhà sản xuất lớn nhất thế giới.

Châu Á đi lên một cách bền vững và có vẻ như còn được EU và Mỹ với ít nhất một nghìn tỷ giúp đỡ.

Trung Quốc và Ấn Độ là những nước đông dân, giàu tài nguyên, lao động rẻ, tay nghề cao; thế nên lại sẽ thu hút và hấp.

49% người Mỹ trong cuộc thăm dò dư luận trong tháng trước không tin là Trung Quốc sẽ trở thành siêu cường số 1 trên thế giới số một thế giới. Dĩ nhiên là các cường quốc châu Á cũng gặp những vấn đề mà những người cạnh tranh với họ ở phương Tây không có. Chính sách một con của Trung Quốc làm cho nó trở thành quốc bom nổ chậm, đây là nước duy nhất trên thế giới có tình theo đuổi chính sách mà kết quả là người già sẽ đông hơn thanh niên.

Nhưng người cạnh tranh số có thể báo động được sự thay đổi dân tộc, nhưng các giai cấp trung lưu giàu có và các hình thành đã có mặt một phần vì báo nhà nước được đảng đàn áp và một chính trị.

Trong khi đó các sự kiện nông nghiệp của Ấn Độ, chẳng khác gì thời kỳ Victoria, đang cần một xung đột phát triển quyết liệt. Nước dân chủ của họ và di sản có nhu cầu chung với phương Tây

Tây, trong đó có tiếng Anh, làm cho chiến thắng của nước này có vẻ hợp lý hơn là Trung Quốc.

Lịch sử đã cho thấy rằng những dân tộc giàu có và đang vươn lên phía trước sẽ thúc đẩy các dân tộc của mình bằng biện pháp quân sự.

Trung Quốc và Liên Xô đã là có mặt trên vũ trường, Trung Quốc thậm chí còn có tên lửa chống vệ tinh nữa.

Họ có đội quân lên đến 2,75 triệu người. Ngoài ra, họ đang xây dựng tàu ngầm, máy bay tàng hình, họ sẽ sản xuất được những chiếc máy bay không người lái hiện đại nhất và các những dàn tên lửa tầm xa có thể bắn chìm hàng không mẫu hạm nữa.

Iran đang chế tạo bom hạt nhân, còn Nga thì chi tiêu nay đến năm 2015 hơn 276 tỷ dollar nhằm đóng mua sáu tàu sân bay chủ yếu bằng công nghệ hạt nhân, tám tàu ngầm có trang bị tên lửa hành trình và những tàu phá băng loại lớn nhất được gọi là B&#c&c. Trong khi đó Anh lại có ý định mua tàu đổ bộ HMS Ark Royal.

THẾ GIỚI ĐÓNG Y TÀI ĐÓNG

Năm 1956, lãnh tụ Liên Xô là Nikita Khrushchev tuyên bố với phương Tây: “Chúng tôi sẽ chôn các nước”.

Những Liên Xô không có hi vọng chôn chết nghĩa là bởi vì nền kinh tế công sản không thể đi được đường của các nước có nền kinh tế tự do cạnh tranh trong việc cung cấp hàng hóa và dịch vụ với giá phải chăng.

Rút kinh nghiệm, Trung Quốc đã “Liên” theo trường hợp tự do vào hệ thống công sản của mình nhằm tạo ra một con vịt lai để sẽ chôn chúng ta trong một thời gian ngắn.

Việc cạnh tranh của một chính quyền toàn trường hung ác giờ thì thông phong trong cái thế giới mà con cháu chúng ta sẽ phải sống không phải là việc đáng mừng.

Những thành tựu đã đạt được, đầu tiên là Anh và sau đó là Mỹ, lên vị trí siêu cường hiện đang đứng đầu Trung Quốc sẽ đứng hàng đầu vượt qua Mỹ và châu Âu, những thế lực của họ lại thiêu một thành phần quan trọng nhất: tự do chính trị.

Những người nói tiếng Anh sẽ không thể thoát được cái logic của những sự kiện như thế này.

Những một câu trong bài thánh ca “Các vị hoàng đế vĩ đại rồi sẽ chết hết”.

Thời gian đến chúng ta đứng trong ánh đèn sân khấu của lịch sử đã sắp hết rồi. Tất cả những gì chính ta có thể làm cho nền văn minh phương Tây đang lại tàn của chúng ta là hi vọng rằng Liên Xô thắng Trung Quốc trong cuộc đua này.

Một số chuyên gia tin rằng vào 2020 thế giới sẽ phân cực lại của Trung Quốc sẽ vượt Hoa Kỳ.